

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฤษณา ชูติมา. หลักเคมีทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: อักษรสารการพิมพ์, 2515.
การแพทย์, กรม. เอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับสารระเหย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์กรมราชทัณฑ์, 2533.

เกรียงชัย จันทรเวชเกษม. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. กองนิติการและนิสฺจุน์
หลักฐาน. กฎหมายและระเบียบเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
กรุงเทพมหานคร: หจก.ไอดีเอสแควร์, 2535.

—. กองวิชาการและวางแผน. ข้อคิดและแนวทางเกี่ยวกับกฎหมายสารระเหย.
วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. 1 (กันยายน 2527-กุมภาพันธ์ 2528):
17-27.

—. คู่มือประกอบการบรรยายความรู้เรื่องยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
งานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2522.

—. สารระเหย. วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. 1 (มีนาคม-สิงหาคม 2527):
60-70.

—. กองวิชาการและวางแผน. สารระเหย. กรุงเทพมหานคร: กองวิชาการ
และวางแผน, 2537.

—. สารระเหย อันตราย. กรุงเทพมหานคร: กองป้องกันยาเสพติด สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2535. (อัดสำเนา)

— และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. กรุงเทพ
มหานคร: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2522. (อัดสำเนา)

จรัส สุวรรณเวลา. การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: สถาบัน
วิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

_____ และคณะ. ปัญหาการติดยาเสพติดในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร:
คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษของ
กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.

ไชยยศ เหมะรัชตะ และคณะ. ปัญหายาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่
กฎหมาย. ทนุวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2525.

ธวัชชัย ไทยเขียว. การศึกษาถึงสาเหตุของการเสพยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.

ธัญญารักษ์, โรงพยาบาล. เสพยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร: แผนกวิชาการ โรง
พยาบาลธัญญารักษ์, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)

ธีระศักดิ์ พงษ์พัฒนาไกร. พระราชกำหนดป้องกันการใช้เสพยาเสพติด พ.ศ.2533.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานวัตถุมีพิษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม,
ม.ป.ป. (อัดสำเนา)

นิภา นิธยานน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุง
เทพมหานคร: การศึกษาการพิมพ์, 2520.

ประกอบ ตูจินดา. รายงานการประชุมปฏิบัติการระดับชาติเรื่อง การพัฒนาแผนงาน
การป้องกันและควบคุมการติดยาเสพติด "นโยบายการป้องกันและควบคุม
การติดยาในทางที่ผิด. ธนบุรี: โรงพิมพ์สหประชาพานิชย์, 2523.

ประยูร นรการผดุง. ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพยาบาลธัญญารักษ์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป.

ประเสริฐ เมฆมณี. ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: บพิธ
การพิมพ์, 2523.

- ปิ่น ศรีเมือง. มาตรการทางกฎหมายในการบำบัดรักษาและแก้ไขปรับปรุงผู้ติดยาเสพติดให้โทษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- พุ่ม มงคลชีพ และคณะ. การศึกษาปัญหาการสูดดมสารระเหยในหมู่เยาวชน. ม.ป.ท., ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- ไพศาล ปวงนิยม. คำบรรยายพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- _____. ความรู้เกี่ยวกับสารระเหย. เอกสารประกอบการปรับเลื่อนตำแหน่งระดับ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2535.
- เกา สารสิน. ปัญหาการควบคุมยาเสพติดในประเทศไทย การศึกษาเฉพาะกรณีถึงมาตรการและยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชาติ. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลในลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่น 21, 2522.
- เววดี ทิวถนอม. สารระเหย: สารทำลายและน้ำยาพ่นฝอย. ใน บทความเกี่ยวกับสารระเหย. หน้า 25-35. ม.ป.ท., 2527.
- วรรณาทิ ทัษะภรณ์. ยาและสิ่งเสพติด. เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, ม.ป.ป.
- วันชัย ศรีนวลนัต. การใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษบริษัทยาสูบในคดียาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วิชัย โปษยะจินดา. บทเรียนจากปัญหาฝิ่นในศตวรรษแรกของกรุงรัตนโกสินทร์. ศูนย์วิจัยยาเสพติด สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฤกษ์ศิริ, 2526.

- ศรีนวล โกมลวนิช. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยาเสพติด. เอกสารเผยแพร่ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ม.ป.ป.
- สมบูรณ์ ประสพเนตร. ปัญหาเกี่ยวกับการติดยาเสพติดให้โทษในประเทศไทยสหรัฐอเมริกา และไทย. วารสารราชทัณฑ์ 30 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2525): 47 - 76.
- สรสิทธิ์ จงเจริญ. ผู้อำนวยความสะดวกให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ต้องขังคดียาเสพติดให้โทษ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษบางเขน. สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2537.
- สวามี สัตยานันทบุรี. ปมด้อย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คลังวิทยา, 2507.
- สาธารณสุข, กระทรวง. เพศฆาตสารระเหย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- สารระเหย นึก. บ้านเมือง (1 สิงหาคม 2534): 3.
- สุนทรี พิริยกิจ. เคมีพื้นฐานสำหรับปีที่ 1-2 ของวิทยาลัยการศึกษาและระดับ ปกศ. ชั้นสูง ของวิทยาลัยครู. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2515.
- สุภัคตร์ วาณิชเสณี. ผลระยะยาวที่อาจเกิดขึ้นจากการสูดดมสารระเหย. วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. 4 (กันยายน 2530-กุมภาพันธ์ 2531): 32-35.
- สุวัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- สุภาเพ็ญ จริยะเศรษฐ. วิทยาศาสตร์ทั่วไป 4. เอกสารนิเทศการศึกษา, ฉบับที่ 150. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2517.
- สุวิทย์ เศวตสุนทร. การบังคับบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดโดยการคุมประพฤติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. การกระทำผิดในสังคม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2531.

- โสภณ รัตนากร. นโยบายการคุมประพฤติกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด. วารสาร
สำนักงาน ป.ป.ส. 1 (มีนาคม-สิงหาคม 2527): 26-33.
- โสภณ เรืองสำราญ และคณะ. เคมีทั่วไปสำหรับนักศึกษาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและ
พยาบาล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- อัมพร ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527.
- . อาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสน
 ศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- . อาชญาวิทยาและอาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชารัฐศาสตร์
 และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
 2532.
- อาภรณ์ สายเชื้อ. ข้อสังเกตเกี่ยวกับเยาวชนในสถานพินิจกับสารระเหย. ดุลพาท
 39 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535): 95-102.
- อุททิศ แสนโกศิก. กฎหมายอาญา ภาค 1. พระนคร: ศูนย์บริการเอกสารและ
 วิชาการ กองวิชาการ กรมอัยการ, 2525.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. น้ำมันระเหยหอม ยาเสพติดตัวใหม่ที่ร้ายแรงกว่าเฮโรอีน.
 กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราช
 พยาบาล, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)

ภาษาอังกฤษ

- Abarro, P.A. An overview of drug abuse and country responses
 in the Asia-Pacific region. In Vitit Muntarbhorn
 (ed.), Combating Drug Abuse : Therapeutic Commu
 nities into the 90's. pp. 54-65. Bangkok: National
 Council on Social Welfare of Thailand, 1989.
- American Jurisprudence. 2nd ed. State and Federal Vol.25.

Drugs, narcotics and poisons. California: The Lawyer
Cooperative publishing, 1966.

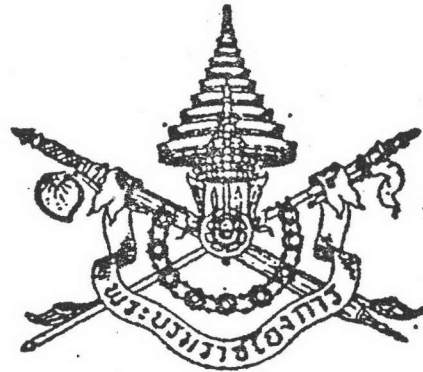
Smith, A.B., and Berlin, L. Treating the criminal offender.
2nd ed. London: Prentice-Hall, 1981.

Sutherland, E.H., and Cressey, D.R. Principles of Criminology.
New York: J.B.Lippincott, 1966.

UNSDRI. Combatting Drug Abuse and Related Crime. Rome: Era
telli Polombi Editori, 1984.

ภาคผนวก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
 เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

พระราชกำหนด
 บัญญัติการใช้สารระเหย
 พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
 ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สาร
 ระเหย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนด
 ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

มาตรา ๑ พระราชกำหนดคนเรียกว่า “พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดคนให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนด

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย

“ผู้ติดสารระเหย” หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจเป็นประจำ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปُرุง หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนรูป แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดสารระเหย ซึ่งรวมถึงตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

“ขาย” หมายความว่า รวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือมิใช่เพื่อขายด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกัน
การใช้สารระเหยตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของ
สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าอาจนำไป
ใช้หรือได้นำไปใช้เพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ

(๒) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด
หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

(๓) กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้
ติดสารระเหย

(๔) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตาม
พระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ
ป้องกันการใช้สารระเหย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็น
ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน เป็นกรรมการ กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้รองเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

สามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรค
ศัลยกรรมหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการ
ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้น
หรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือ
อยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมา
ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม
ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการ
ในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นนอกเสียงหนึ่งเป็นเสียง
ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความ
เห็นต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การออกประกาศตามมาตรา ๔
- (๒) การกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการ
ป้องกันการใช้สารระเหย หรือการบำบัดรักษา
- (๓) การวางระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุม
ผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

(๔) การออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนดนี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามมาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตสารระเหยต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจงหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิชาการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจงหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิชาการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

มาตรา ๑๔ สรรระเหยที่ผู้ขายจะขายนั้นต้องมีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิตหรือนำเข้าได้จัดใหม่ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ อยู่ครบถ้วน

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายสรรระเหยแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกิน สิบเจ็ดปี เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือให้สรรระเหยแก่ผู้ซึ่ง ตันรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ตดสรรระเหย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สรรระเหยบำบัดความต้องการของ ร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าจะโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้ อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สรรระเหยบำบัดความต้องการของร่างกาย หรือจิตใจ ไม่ว่าจะโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บ สรรระเหยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราช กำนหนดนี้ และในกรณีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตาม พระราชกำหนดนี้ อาจยึดสรรระเหย ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อที่บรรจุ สรรระเหยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรค หนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสรรระเหย และบรรดาผู้ที่มีหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า หรือการขาย ในสถานที่ผลิต สถานที่

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

นำเข้า สถานทขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหย อำนวยความสะดวก
ตามสมควร

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้า
พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหยผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
ตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ มีอายุไม่เกิน
สิบเจ็ดปี ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษตามมาตรา ๒๔ แต่ให้ศาลมี
อำนาจที่จะดำเนินการต่อไป

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนผู้กระทำความผิดนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่ผู้กระทำความผิดนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้

(๒) ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดสารระเหย ให้ศาลมีคำสั่งให้ส่งผู้กระทำความผิดนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษา

มาตรา ๒๗ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล ตามมาตรา ๒๖ (๒) ถ้าหลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวกลับมาได้ ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและการควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลซึ่งออกตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือพิพากษาว่ามีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี หรือในกรณีที่ศาลลงโทษปรับเพียงอย่างเดียว ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นเป็นผู้ติดสารระเหย ศาลจะสั่งให้ส่งตัวผู้ติดสารระเหยนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษาก็ได้ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกหรือสั่งให้กักขังแทนค่าปรับ ให้นับระยะเวลาการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลเป็นระยะเวลาจำคุกหรือกักขังแทนค่าปรับด้วย

มาตรา ๒๙ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามมาตรา ๒๘ ถ้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา

๑๕ มกราคม ๒๕๓๓

หลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำ
ความผิดนั้นยังเป็นผู้ตดสารระเหย ศาลจะสั่งตามมาตรา ๒๘ ก็ได้

มาตรา ๓๐ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ด
ปี ถ้ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ อีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจาก
ที่ได้รับการบำบัดรักษาจนหายแล้ว ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำ
ความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534
เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. 2534"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด 3 จะให้ใช้บังคับเมื่อใดในท้องที่ใดให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและ
ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

" ตติยาเสพติด" หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

"ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ" หมายความว่า ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติด

"การฟื้นฟูสมรรถภาพ" หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจากข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อัยการสูงสุด อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ และเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการหนึ่งคนเป็นผู้ช่วย
เลขานุการก็ได้

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) แต่งตั้งและถอดถอนคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 11
- (2) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการ
ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 12 วรรคสอง
- (3) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 14
มาตรา 15 และมาตรา 16
- (4) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ
บันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์การติดยาเสพติดตามมาตรา 20
- (5) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหาเข้ารับการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพตามมาตรา 21 และการพิจารณาส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานสอบสวนตามมาตรา 21
และมาตรา 33
- (6) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (7) วางระเบียบกำหนดประเภทของบุคคลที่จะอนุญาตให้ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
- (8) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยตัว
ชั่วคราวตามมาตรา 23
- (9) พิจารณาอนุญาตให้ย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นตามมาตรา 24
- (10) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟู
สมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว
- (11) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพภายใน
ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (12) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟู
สมรรถภาพตามมาตรา 25

(13) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน

(14) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบเงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา 32

(5) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (5) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (6) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 9 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาด ของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งละหนึ่งคณะประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นประธานอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา 12 คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ต้องหาเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- (2) พิจารณานุญาตให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว
- (3) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ในการย้ายตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไปยัง

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่น

- (4) ลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (5) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดหรือไม่
- (6) รายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนดและ

รายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อพนักงานสอบสวน

- (7) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาวินิจฉัยตาม (1) และ (5) ให้เป็นไปตาม

ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 13 ให้นำความในมาตรา 8 และมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยอนุโลม

หมวด ๕

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 14 เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิก ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้ชัดเจน โดยมีแผนที่แสดง เขตดังกล่าว

ไว้ท้ายประกาศด้วย

(2) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตาม (1)

มาตรา 16 ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา เปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตาม มาตรา 15 (1) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตาม มาตรา 15 (2) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดง เขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา 17 ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 18 ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแต่ละแห่งให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหนึ่งคน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ และมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบผู้กระทำความผิดของผู้ต้องหาที่ได้รับตัวมาตาม มาตรา 19

(2) ควบคุมผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพไว้ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพและดูแลให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

(3) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่กำหนด

- (4) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราว
- (5) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การศึกษาศักยภาพเสถียรรวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ

เสนอต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

- (6) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

มอบหมาย

หมวด 3

การฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 19 ผู้ใดต้องการที่จะทำความผิดฐานเสพยาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 5 ตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวงและไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นด้วยซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่อยู่ในเขตอำนาจเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ต้องหาในคดียาเสพติดหรือไม่ และให้ถือว่าผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน ส่วนการสอบสวนก็ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ผู้ต้องหาตามวรรคหนึ่งมีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้มีอำนาจว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับ

มาตรา 20 เมื่อได้มีการรับตัวผู้ต้องหาไว้ตามมาตรา 19 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติของผู้ต้องหาและคำให้การให้มีการตรวจพิสูจน์โดยเร็วว่าผู้ต้องหาในคดียาเสพติดหรือไม่ เสร็จแล้วให้รายงานผลการตรวจพิสูจน์ และบันทึกประวัติต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

หลักเกณฑ์และวิธีการบันทึกประวัติและการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีที่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่าผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่าผู้ต้องหานั้นคิดยาเสพติด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว รายงานให้พนักงานสอบสวนทราบ แต่ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้นั้นคิดยาเสพติด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานการตรวจพิสูจน์

มาตรา 22 ภายใต้บังคับมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด เป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 23 คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพอาจพิจารณาปล่อยตัวไปชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เป็นบุคคลความระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยมีเงื่อนไขให้ผู้นั้นปฏิบัติตามได้ เมื่อปรากฏว่ามีเหตุอันสมควรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดปรากฏขึ้นแก่ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ

การปล่อยตัวชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง จะให้กระทำโดยไม่มีประกัน หรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และเมื่อได้มีการปล่อยตัวชั่วคราวแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที

มาตรา 24 ในกรณีที่ปรากฏว่าญาติฯ เนาของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอยู่คนละท้องที่ ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่ผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพหรือมีเหตุอันสมควรอันอื่น เกี่ยวกับสภาพทางครอบครัวของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจร้องขอต่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแห่งอื่นก็ได้และเมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการร้องขอตกลงแล้วก็ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็นไปยังคณะกรรมการ

ในกรณีที่เหตุตามวรรคหนึ่ง ปรากฏขึ้นแก่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยไม่ต้องรอให้มีการร้องขอก็ได้

คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ย้ายผู้ยื่นใบรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ
แห่งอื่นได้ ต่อเมื่อปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ยื่น

มาตรา 25 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจได้รับการพิจารณาขยายหรือลดระยะเวลา
การฟื้นฟูสมรรถภาพได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 26 ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการ
ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพออกไปอีกได้ แต่ถ้าปรากฏว่า
ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นที่พอใจ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะพิจารณาลดระยะ
เวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตามที่เห็นสมควร หรือส่งตัวผู้ยื่นคำขอสอบสวนพร้อมรายงานผลการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพก็ได้

มาตรา 27 การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพจะกระทำกี่ครั้งก็ได้
แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือนและรวมกันทั้งหมดแล้วต้อง
ไม่เกินสามปีนับแต่วันอุทธรณ์แล้วเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา 28 ในระหว่างการตรวจพิสูจน์ หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ถือว่าผู้เข้ารับการ
ตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมาย
อาญา

มาตรา 29 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ
ที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟู
สมรรถภาพโดยเคร่งครัด

มาตรา 30 ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ถ้าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใดหลบหนี
ออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้ถือว่าผู้หนีหลบหนีการคุมขังตามมาตรา 190 แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจออกติดตามจับกุมผู้หนีได้ด้วย

ในกรณีที่ได้มีการหลบหนีตามวรรคหนึ่ง มิให้ับระยะเวลาที่ผู้หนีได้เข้ารับการฟื้นฟู
สมรรถภาพมาแล้ว เข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพซึ่งได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทันทีโดยมิต้องมีหมาย และในกรณีนี้ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษตามมาตรา 32 ได้ด้วย

มาตรา 32 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา 29 ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพมีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถานดังต่อไปนี้

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตักเตือนอนุญาติให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อกับผู้อื่นไม่เกินสามเดือน
- (3) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา 33 เมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปล่อยตัวผู้นั้นไปแล้วส่งรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้พนักงานสอบสวนทราบ เพื่อดำเนินคดีผู้ไม่

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด แม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 22 และมาตรา 27 แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นกลับไปยังพนักงานสอบสวนพร้อมกับรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อพิจารณาว่าสมควรดำเนินคดีผู้นั้นหรือไม่

มาตรา 34 ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว ตามมาตรา 33 วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว

มาตรา 35 ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 36 กรรมการ อธิบดีกรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดนำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น เว้นแต่การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีผู้ศึกษาเสฟติดเป็นจำนวนมากอันเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของประเทศตลอดมา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการวางมาตรการให้ผู้ศึกษาเสฟติดที่ตกเป็นผู้ต้องหาพ้นจากการศึกษาเสฟติดด้วยวิธีการบังคับรักษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คัดจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 205 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2534)

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นายสินธุ์ สินิทรานนท์)

บัญชี 4

ประกาศนียบัตร

คำสั่งของประธานาธิบดีที่ 1619

E / NL 1979/46

ว่าด้วยเรื่องบทลงโทษแก่ผู้ใช้ หรือมีไว้ในครอบครองหรือผู้ที่ไม่มีความโดยชอบที่จะขายสารระเหยแก่ผู้เยาว์โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดอาการมินเมา หรือก่อให้เกิดอาการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งเข้าลักษณะทำลายหรือกระทบกระเทือนต่อระบบการได้ยิน การเห็นหรือต่อความเปลี่ยนแปลงของจิตใจ

ตามรายงานจากฝ่ายสืบสวนและปราบปรามยาเสพติด แสดงให้เห็นว่าสารหลายชนิดซึ่งมีขายกันโดยทั่วไปในท้องตลาดนั้น โดยความเป็นจริงแล้วเป็นสารซึ่งทำให้มีการติดยาอันถือว่าเป็นยาอันตราย

นอกจากนี้ผลของการศึกษาและวิจัยทางการแพทย์ แสดงให้เห็นว่าการใช้สารดังกล่าวนั้น อาจมีผลทำให้ผู้ใช้ถึงแก่ความตายได้ โดยเข้าไปทำอันตรายต่อระบบการทำงานของตับ ไต หัวใจ เลือด และระบบประสาท ได้ทำให้มีการติดยาไม่เป็นตัวของตัวเอง และประพฤตินิสิตขัดกับสังคมส่วนรวมขณะที่ตกอยู่ภายใต้ฤทธิ์ของสารเหล่านั้น และยังอาจนำไปสู่การใช้ยาชนิดอื่น ๆ ด้วย

ขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่จะหยุดยั้งการใช้สารอันตรายดังกล่าวในฐานะของยาอันตราย

ข้าพเจ้าประธานาธิบดีเฟอร์ดินันด์ อี. มาร์คอส แห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ขอออกคำสั่งและให้ถือปฏิบัติตามประกาศดังต่อไปนี้

มาตรา 1

สารระเหย ซึ่งใช้ในคำสั่งนี้หมายถึงของเหลวใดๆ ของแข็งใดๆ หรือสารผสมใดๆ ที่มีคุณสมบัติเป็นสารระเหยที่เป็นพิษ หรือเป็นสารระเหยที่ประกอบด้วยสารเคมีดังต่อไปนี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่า ให้ถือว่าเป็น สารระเหยที่เข้าข่ายตามคำสั่งนี้

methanol, ethanol, isopropanol, ethyl acetate, n-propyl acetate, n-butyl acetate, acetone, methyl ethyl ketone, methyl butyl ketone, benzene, toluene, xylene, styrene, naphthalene, n-pentane, n-hexane, n-heptane, methylene chloride, trichloroethylene, tetrachloroethylene, nitrous oxide, dichlorodifluoromethane, chlorodifluoromethane, isoamyl nitrate, ether หรือ chloroform หรือสารประกอบทางเคมีใดๆ ซึ่งเมื่อสูดดม ได้กลิ่น หรือเมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย แล้วมีผลกระทบต่อระบบของร่างกายหรือก่อให้เกิดสภาวะมินเมา ทำให้หัวใจเบิกบาน มีอาการมินซิมทำให้สมองหรือระบบประสาทปราศจากความรู้สึก ทำงานได้ไม่คล่องแคล่วเหมือนปกติ ระบบประสาทถูกกด มีอาการวิงเวียน คลิบเคลิ้ม อ่อนเปลี้ย เป็นอัมพาต หรือมีการแสดงออกที่ปราศจากเหตุผล เกิดอาการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เข้าลักษณะทำลายหรือกระทบกระทั่งต่อระบบการได้ยิน การเห็น หรือต่อความเปลี่ยนแปลงของจิตใจ

มาตรา 2

บุคคลใดมีสารระเหยไว้ในครอบครอง หรือใช้สารระเหยโดยมีเจตนาเพื่อใช้สูดดม ชักนำหรือก่อให้เกิดอาการมินเมา หรือทำให้เกิดสภาวะใดๆ ก็ตามซึ่งได้อธิบายไว้แล้วในมาตรา 1 จะต้องถูกลงโทษจำคุก ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปถึง 4 ปี และปรับตั้งแต่ 600 ถึง 4,000 เปโซ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 6 ของกฎหมายแห่งสาธารณรัฐฯ เลขที่ 6425 เรื่อง "การกักกันเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพและรอกการลงอาญา" ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม (ที่เรียกกันว่า กฎหมายว่าด้วยยาอันตราย ปี ค.ศ. 1972) เพื่อบังคับใช้ตามความเหมาะสมในแต่ละกรณีนี้จะกล่าวต่อไป

มาตรา 3

บุคคลใดก็ตามที่ขาย จัดการ ส่งเสริม จัดส่ง หรือจัดหาให้แก่บุคคลอื่นในช่วงระยะสั้นหรือยาวเท่าใดก็ตาม หรือทำให้มีการแพร่กระจายโดยการขนส่ง หรือ

เป็นนายหน้าในการจัดการติดต่อซื้อหรือขาย สารใดๆ หรือสารผสมใดๆ ซึ่งประกอบขึ้นด้วย สารประกอบทางเคมีอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่านั้น โดยมีเจตนาเพื่อใช้ในการสูดดมเพื่อชักนำหรือก่อให้เกิดอาการมินเมา หรือก่อให้เกิดสภาวะใดๆ ก็ตาม ดังที่ระบุและอธิบายไว้แล้วตามมาตรา 1 จะต้องถูกลงโทษจำคุก ตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ถึง 8 ปี และปรับตั้งแต่ 4,000 ถึง 8,000 เปโซ

มาตรา 4

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดก็ตาม ซึ่งมีสถานที่ หรือให้การสนับสนุนแก่ที่ซึ่งใช้เก็บสารใดๆ หรือสารผสมใดๆ ซึ่งประกอบด้วยสารเคมีอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่าอย่างหนึ่ง โดยมีเจตนาเพื่อใช้ในการสูดดม เพื่อชักนำหรือก่อให้เกิดอาการมินเมาหรือก่อให้เกิดสภาวะใดๆ ดังที่ระบุและอธิบายไว้ในมาตรา 1 ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป ถึง 8 ปี และปรับตั้งแต่ 4,000 เปโซ ถึง 8,000 เปโซ

มาตรา 5

บุคคลใดก็ตาม ที่ขายและเสนอขายสารระเหยแก่ผู้เยาว์โดยไม่มีคำร้องขอและการให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ ในการให้ขายหรือเสนอขายดังกล่าว จะถูกลงโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ถึง 4 ปี และปรับตั้งแต่ 600 ถึง 4,000 เปโซ เว้นแต่กรณีที่ผู้เยาว์อายุครบ 18 ปีบริบูรณ์หรือมากกว่านั้น และมีใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์ถูกต้องตามกฎหมาย ก็ไม่จำเป็นต้องมีใบร้องขอหรือยินยอมจากผู้ปกครอง ในการให้ขายหรือเสนอขายสำหรับน้ำมันเบนซินหรือน้ำมันเชื้อเพลิงใดๆ ที่ใช้สำหรับยานยนต์

มาตรา 6

บุคคลใดก็ตามที่ขายและเสนอขายสุราหรือเครื่องดื่มใดๆ ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 30 ดีกรีขึ้นไปแก่ผู้เยาว์ จะถูกลงโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ถึง 4 ปี และปรับตั้งแต่ 600 ถึง 4,000 เปโซ

มาตรา 7

คณะกรรมการยาอันตรายมีอำนาจในการออกกฎและระเบียบต่างๆ เพื่อใช้

บังคับให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งคำสั่งนี้ ได้แก่ การรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ แก่ผู้ติดยาเสพติด การกักกันในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยา สำหรับฉลากของ ผลิตภัณฑ์ในทางอุตสาหกรรม หรือสินค้าซึ่งมีส่วนผสมของสารประกอบทางเคมีอย่าง หนึ่งอย่างใดหรือมากกว่าตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 รวมทั้งการโฆษณาผลิตภัณฑ์ใน ทางอุตสาหกรรมหรือสินค้าซึ่งมีรายชื่อตรงตามข้อห้ามในมาตราต่างๆ ซึ่งกล่าวไว้ ก่อนแล้วนั้นจะต้องถูกจำกัดหรือห้ามภายใต้บทบัญญัติที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น

มาตรา 8

คำสั่งนี้จะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ กรุงเทพมหานคร วันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 1979

(ลงนาม) ประธานาธิบดี เฟอร์ดินันด์ อี. มาร์คอส¹

¹สำนักงาน ป.ป.ส., "ข้อคิดและแนวทางเกี่ยวกับกฎหมายสารระเหย", วารสารสำนักงาน ป.ป.ส. ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กันยายน 2527 - กุมภาพันธ์ 2528), หน้า 19 - 21.

กฎหมายควบคุมสารสูดดม - ประเทศเม็กซิโก

ประธานาธิบดีแห่งรัฐเม็กซิกัน อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติในมาตรา 89(I) ของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐ และตามบทบัญญัติในมาตรา 3 (XI), 34, 102, 145, 147, 212, 319, 320, 321(V), 325, 326, 423, 439, 440 และ 453 ของพระราชบัญญัติสาธารณสุขและสหรัฐเม็กซิกัน มาตรา 33(XX), มาตรา 34(XIV), 38(XXX), 20(XV) ประกอบกับ (XVI) และมาตรา 40(XI) ของพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการของสหรัฐเม็กซิกัน และ

โดยที่พิจารณาเห็นว่า

(หลักการและเหตุผล)

การติดเป็นนิสัย หรือซ้ำซาก สูดดมวัตถุออกฤทธิ์บางชนิดในอุตสาหกรรมหรือสูดดมเป็นประจำ ในปัจจุบันการแพร่ระบาดและซื้อขายได้โดยไม่มีข้อจำกัด เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพโดยเฉพาะเด็กและวัยรุ่น ซึ่งวัตถุเหล่านี้จะเกิดอันตรายต่อร่างกายอย่างร้ายแรง และมีผลต่อทางด้านจิตวิทยาและสังคมเป็นอันตราย

มาตรการอย่างจริงจังจำเป็นเพื่อป้องกันพิษภัยที่จะตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประชากรเยาวชน ต้องได้รับการป้องกันอย่างระมัดระวัง

พิษภัยอันจะเกิดแก่สุขภาพ อันเกิดจากการใช้วัตถุเหล่านี้อย่างไม่ถูกต้องในอาคารสถานที่ หรือโดยปราศจากการระมัดระวังอย่างถูกต้อง

มาตรการป้องกันตามที่กล่าวแล้วนั้น เพื่อที่จะให้การรณรงค์แก้ไขปัญหาย่างได้ผลและในทางลึก ต้องรวมถึงโครงการทางด้านสาธารณสุข ในการที่จะติดตามและแนะนำสนับสนุน โดยการรณรงค์ให้ข่าวสารและความรู้ โดยออกแบบเพื่อที่จะให้ประชาชนได้ตระหนักว่าสังคม หรือแต่ละบุคคลได้ถูกทำอันตราย และมาตรการที่กำหนดขึ้น ก็เพื่อป้องกันอันตรายเช่นที่ว่านั้น และการกระทำเช่นที่ว่านั้นจะต้องติดตาม โดยไม่ล่วงขอบเขตสิทธิและผลประโยชน์ (ของบุคคล) แต่โดยการส่งเสริมและความเข้าใจ และความร่วมมือจากทางด้านอุตสาหกรรม บริษัทห้างร้าน การพาณิชย์ โดยมาตรการต่างๆ เพื่อที่จะปกป้องสุขภาพของประชาชน และเหนือสิ่งอื่น

ใด ส่วนที่เกี่ยวกับพัฒนาตามปกติของชนกลุ่มน้อย ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรที่จะออก
กฎดังต่อไปนี้คือ

กฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องการควบคุมสารวัตถุซึ่งออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเมื่อสุดคม
(ประเทศเม็กซิโก)

มาตรา 1

กฎกระทรวงที่ให้ใช้ทั่วอาณาจักร เพื่อมุ่งหมายดำเนินการต่อวัตถุซึ่งเมื่อสุด
คมแล้ว จะมีผลออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามนัยแห่งมาตรา 231(V) ประกอบ
กับมาตรา 325 ของบทบัญญัติเป็นไปตามกฎหมายสาธารณสุขของสหรัฐเม็กซิกัน
ให้กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการเป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติการตามพระราช-
บัญญัตินี้ โดยร่วมกับกระทรวงงบประมาณและพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การศึกษา
และกระทรวงกรมกรและสวัสดิการสังคม ในส่วนที่มีบทบัญญัติให้อยู่ในอำนาจหน้าที่

มาตรา 2

กฎกระทรวงนี้ใช้กับวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเมื่อสุดคม ดังต่อไปนี้

1. วัตถุที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะใช้โดยตรงหรือร่วมกับสิ่งอื่น
ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลต่อจิตและประสาท เมื่อสุดคม อันได้แก่

ก. พวกไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbons) ดังต่อไปนี้

1. Benzene
2. Toluene
3. Hexane
4. Heptane

ข. พวกคลอรีเนเตด ไฮโดรคาร์บอน (Chlorinated Hydrocarbons)

1. Perchloroethylene

2. Carbon tetrachloride
 3. Trichloroethane
 4. Methyl chloride
 5. Amyl chloride
 6. Methylene chloride
 7. Dichloropropylene
 8. 1, 2-Dichloroethane
 9. Tetrachloroethane
 10. Monochlorobenzene
- ค. เอสเทอร์ (Esters)
1. Butyl formate
 2. Methyl acetate
 3. Ethyl acetate
 4. Amyl acetate
- ง. คีโตน (Ketones)
1. Acetone
 2. Methyl ethyl ketone
 3. Isophorone
- จ. แอลกอฮอล์ (Alcohol)
1. Methanol
- ฉ. สารอีเทอร์ที่ใช้ในการอุตสาหกรรม (Industrial ethers)
1. Dichloroethyl
 2. Cellosolve
 3. Methyl Cellosolve
 4. Dimethyl Cellosolve

5. Butyl Cellosolve

6. Carbitol

7. Methyl Carbitol

8. Diethyl Carbitol

9. Butyl Carbitol

2. ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปซึ่งมีสารละลายอินทรีย์ผสมอยู่ ซึ่งอาจทำให้มีผลต่อจิตและประสาทเมื่อสูดดม คือ

ก. ทินเนอร์ทุกชนิด (Thinner of all types)

ข. กาว (Adhesives)

กาว (ซีเมนต์) สำหรับอุตสาหกรรมรองเท้า

กาว (ซีเมนต์) สำหรับการขึ้นรูป

กาว (ซีเมนต์) สำหรับใช้ปะยางรถ

กาวติด (Contact glues) (ซีเมนต์)

ค. สเปรย์ฉีดผมต่างๆ

ง. น้ำยาล้างสีและวานิชซึ่งมีคีโตนเป็นส่วนผสมอยู่

จ. ผลิตภัณฑ์สีทารองเท้า

ฉ. วัสดุใช้ล้างรอยต่างบนผ้า หนัง หรือพลาสติก

มาตรา 3

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ เมื่อได้หารือกับกระทรวงงบประมาณและพัฒนาอุตสาหกรรมแล้ว จะนิม့်ลงในราชกิจจานุเบกษาของเม็กซิโกที่ตัดสินให้กำหนดประเภทและลักษณะของผลิตภัณฑ์ ซึ่งกฎกระทรวงที่จะใช้บังคับ โดยคำนึงถึงอันตรายซึ่งจะเกิดขึ้นโดยตรงหรือโดยทางอ้อมต่อสุขภาพของมนุษย์

มาตรา 4

ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ซึ่งต้องใช้วัสดุตามที่กล่าวในมาตรา 2 ตั้งแต่ 1 ชนิด หรือมากกว่า ต้องรายงานต่อกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ เป็นลายลักษณ์อักษร

ระบุผลิตภัณฑ์ที่ใช้และสัดส่วนที่ใช้ของวัตถุดิบ เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา 5

โดยไม่เป็นการขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่จะต้องปฏิบัติตาม ในการแสดง ฉลาก หีบห่อ ตรา ภาชนะบรรจุ สำหรับผลิตภัณฑ์ที่บรรจุสารตามที่กล่าวในมาตรา 2 จะต้องมียี่ห้อติดต่อไป

"ผลิตภัณฑ์ที่บรรจุสารเป็นพิษ ซึ่งถ้าสุดคมเป็นระยะเวลาานหรือซ้ำซากจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างร้ายแรง อย่างปลอดภัยไว้ให้เด็กคว่าได้"

ฉลากที่ระบุตามที่กล่าวในคำเตือนข้างต้น จะต้องระบุวิธีแก้พิษ เมื่อได้รับพิษเกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการจะได้กำหนดไว้เพื่อการนี้

มาตรา 6

ผู้ผลิตและใช้วัตถุตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 2 จะต้องคำนึงถึงอันตรายทุกกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิบัติงาน

มาตรา 7

ภาชนะบรรจุและที่แบ่งบรรจุผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ในความควบคุมตามกฎหมายกระทรวงนี้ จะต้องมี การป้องกัน การรั่วของผลิตภัณฑ์นั้น ในระหว่างการเก็บ ขนส่ง หรืออยู่ในครอบครอง วิธีการป้องกันนั้นคือ ข้อกำหนดโดยกระทรวงงบประมาณและพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งได้หารือร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการแล้ว

มาตรา 8

ภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของตน กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ และกระทรวงศึกษาธิการ จะต้องให้เป็นที่แน่ใจว่าโรงงานช่างฝีมือ โรงเรียน และศูนย์ปฏิบัติการในลักษณะเช่นเดียวกัน ซึ่งมีการใช้สิ่งที่จะต้องทำวัตถุตามที่บัญญัติไว้กฎหมายนี้ จะต้องมี การถ่ายเทอากาศที่ดี และในกรณีที่จะต้องมีระบบหมุนเวียนอากาศบริสุทธิ์เข้าไป และจะต้องพยายามสนับสนุนให้มีการใช้วัตถุที่เป็นพิษนี้ให้น้อยลง

มาตรา 9

เพื่อเป็นการป้องกันและต่อต้าน การใช้สูดดมวัตถุที่ควบคุมโดยกฎกระทรวงนี้ กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ โดยความร่วมมือกับกระทรวงงบประมาณและพัฒนาอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ อาจร่วมจัดข้อตกลงเพื่อที่จะสนับสนุนหรือแนะนำตามที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งมาตรการดังต่อไปนี้ ในอันที่จะใช้หรือแจกจ่าย วัตถุมีพิษตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 2 คือ

ก. ห้ามการจำหน่ายวัตถุนั้นแก่เด็ก มาตรการเหล่านี้ครอบคลุมไปถึงวัตถุทุกชนิด เช่น ทินเนอร์ หรือ กาว

ข. ใช้วิธีการหรือกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อที่จะตัดแปลงการใช้วัตถุซึ่งเป็นพิษอย่างร้ายแรงเมื่อสูดดม หรือเปลี่ยนการใช้วัตถุนั้นในขบวนการอุตสาหกรรม

ค. กำหนดเงื่อนไขสำหรับผู้ที่จะต้องจัดให้มีการประกาศล่วงหน้าว่า วัตถุที่ระบุไว้ในมาตรา 2(1) ใช้กับอุตสาหกรรมชนิดใด เพื่อที่จะไม่ให้ไปสู่บุคคลที่ 3 ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมที่ตนได้ยื่นความจำนงไว้

ง. กำหนดเงื่อนไขอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข

มาตรา 10

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ ต้องถือเป็นเรื่องสำคัญในการที่จะแนะนำประชาชนให้รู้จักวิธีใช้สารตามที่ควบคุมในกฎกระทรวงนี้ ในการจัดทำโครงการเพื่อสุขภาพและการตรวจสุขภาพ และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการต้องร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงงบประมาณและพัฒนาอุตสาหกรรมและกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา 11

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการต้องส่งเสริมและปรับปรุงโครงการให้การศึกษแก่โรงเรียนต่างๆ หากเห็นสมควรให้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนราชการ หรือภาคเอกชนอื่น เพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ก่อน

มาตรา 12

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ ต้องร่วมมือกับกระทรวงแรงงานและ
ป้องกันสังคม ต้องติดตามการปฏิบัติการซึ่งมุ่งหวัง เพื่อให้การสาธารณสุขขอ-
สหกรรมของแรงงาน ซึ่งต้องสัมพันธ์กับสารสูดดมตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ก่อน

มาตรา 13

ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตแก่สถานที่ ซึ่งใช้หรือผลิตวัตถุ
(สูดดม) ซึ่งควบคุมตามกฎหมายฉบับนี้ เว้นแต่สถานที่นั้นได้มีอุปกรณ์สำหรับ
ระบายอากาศ หรือระบบหมุนเวียนอากาศบริสุทธิ์ ซึ่งได้รับรองโดยพนักงานเจ้า
หน้าที่ของสาธารณสุข

มาตรา 14

เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในโรงงานอุตสาหกรรม
การประกอบการค้า หรือการให้บริการหาสถานที่ ซึ่งใช้หรือทำผลิตภัณฑ์มีวัตถุ
ตามบัญชีที่กล่าวในมาตรา 2 ต้องรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของกระทรวง
สาธารณสุข ภายใน 3 วัน ในกรณีที่มีการเกิดพิษต่อคนงาน คนงานต้องได้รับ
ความรู้ที่ต้องการ (แก่คนงานถึงพิษภัยของสารเหล่านั้น) เช่นกัน

มาตรา 15

แพทย์หรือบุคลากรของสาธารณสุข ซึ่งทราบการเกิดพิษภัยร้ายแรง อัน
เนื่องจากการสูดดมของวัตถุที่กฎหมายฉบับนี้ควบคุมถึง จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้า-
หน้าที่กระทรวงสาธารณสุขทราบโดยทันที

มาตรา 16

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม ด้วยความร่วมมือกับสหพันธ์รัฐ
ตำรวจท้องถิ่นหรือเทศบาล ด้วยความมุ่งหมาย(ตามกฎหมายกระทรวง)นี้ โดยให้ถือ
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ (arms) ของกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
ต้องจัดให้มีการเฝ้าระวัง (Serveillance) ตามโรงเรียนและสวนสาธารณะ
เขตชุมชน (Marginal urban area) และสถานที่สาธารณะในเขตของตน

ที่รู้ว่าวัตถุตามที่ควบคุมตามกฎหมายนี้มีการใช้หรือการใช้ในทางที่ผิด

มาตรา 17

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม ต้องให้การบำบัดรักษา หรือช่วยเหลือทางสังคม แก่บุคคลใดก็ตามที่ได้รับ ความลำบากจากผลของการสูดดมวัตถุที่ควบคุมตามกฎหมายนี้ (ไม่ว่าจะ) จัดทำโดยกระทรวงสาธารณสุขเองหรือโดยร่วมมือกับหน่วยราชการอื่น หน่วยกึ่งราชการ หรือหน่วยเอกชน

มาตรา 18

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม ต้องสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการจัดหากลุ่มประชาชน (citizens' group) และเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในที่สุด ในการจัดตั้งกลุ่มสมาคมผู้ปกครอง ศูนย์กลางเฉพาะและสมาคมอื่นๆ ทำงานเพื่อดูแลและช่วยเหลือชนกลุ่มน้อยที่ติดวัตถุ ซึ่งกฎหมายนี้ควบคุม

มาตรา 19

บุคคลใด (ก็ตาม) สามารถที่จะแจ้งรายงานต่อกระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม กรณีที่ชมรมใด (Organizations) หรือบุคคลใด (Individual) ก็ตามได้ค้าสิ่งสูดดมซึ่งมีผลต่อจิตและประสาท โดยฝ่าฝืนกฎหมาย หรือให้ข่าวสารถึงสถานที่ที่ผู้สูดดมมีวสุม

มาตรา 20

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการ ต้องจัดให้มีการประชุมเป็นครั้งคราว กับกระทรวง หน่วยงาน สถาบัน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสังคม (moral and physical persons) ซึ่งมีหน้าที่ของงานเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติ การ เกี่ยวกับวัตถุที่ระบุไว้ในกฎหมายนี้ เพื่อประสานงานการปฏิบัติ การ และประเมินผลงานที่ได้กระทำมาแล้ว

มาตรา 21

กระทรวงสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม อาจใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อความปลอดภัยหรือลงโทษได้ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 423, 439, 430 ของพระ-

ราชบัญญัติสาธารณสุขแห่งรัฐเม็กซิกัน

มาตรา 22

ผู้ฝ่าฝืนกฎกระทรวงฉบับนี้ ต้องระวางโทษตามที่ระบุไว้ในมาตรา 443 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข ปรับตั้งแต่ 500 - 15,000 เปโซ

มาตรา 23

ผู้กระทำความซ้ำ (ไม่เด็ดขาด) ต้องระวางโทษตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา 446 และ 447 ของพระราชบัญญัติสาธารณสุข

มาตรา 24

ในกรณีที่ใบอนุญาตของสาธารณสุขสำหรับสถานที่นั้นได้ขาดอายุลง การขาย ซึ่งสินค้า (outlets) ที่ใบอนุญาตนั้นอนุญาต ต้องเป็นอันระงับทุกกรณี

มาตรา 25

การอุทธรณ์ตามมาตรการเพื่อความปลอดภัยและโทษ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวงนี้ อนุญาตให้ใช้สิทธิไล่เบียดเอาแก่บุคคลอื่นให้รับผิดชอบ (administrative recourse) ในกรณีที่มีการไม่ยินยอม โดยนำเอาวิธีการตามที่กำหนดไว้ในบรรพ (chapter) 5, หมวด(section) 5 ของกฎหมายสาธารณสุขแห่งรัฐเม็กซิกัน

มาตรา 26

บุคคลใดที่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้โดยไม่ได้ตั้งใจ ให้ได้รับการละเว้นมาตรการที่จะปฏิบัติการตามกฎกระทรวงนี้ ผู้สุดมเป็นอาจิม หรือ ช้าซากซึ่งวัตถุตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้จัดมาตรการบำบัดรักษา ให้การศึกษา หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพตามเห็นสมควร¹

¹สำนักงาน ป.ป.ส., กฎหมายควบคุมสารสุดม-ประเทศเม็กซิโก, เอกสารประกอบการประชุม, 2528.

ตารางเปรียบเทียบมาตรฐานทางกฎหมายในการบำบัดรักษา
ผู้ติดยาเสพติดในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับต่างๆ

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>1.พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522</p>	<p>1. <u>โดยสมัครใจ</u> มาตรา 94 "ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษและ ได้สมัครขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถาน พยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบ ข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและ ระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ได้รับการ ยกเว้นโทษสำหรับความผิดตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 91 และมาตรา 92</p> <p>2. <u>โดยบังคับ</u> มาตรา 98 "ผู้ใดต้องโทษตามมาตรา 91 หรือมาตรา 92¹ เป็นครั้งที่สาม เมื่อพ้นโทษ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรี² นำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรี ประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และให้ทำการ บำบัดรักษาจนกว่าจะได้รับการรับรองเป็น หนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนด</p>

¹ ดู ตารางที่ 2 หน้า .

² หมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ.นี้

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>1. พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 (ต่อ)</p>	<p>ว่าเป็นผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว</p> <p>มาตรา 99 "ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา 98 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>2. พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518</p>	<p>1. <u>ระบบบังคับ</u></p> <p>มาตรา 88 "เมื่อปรากฏว่าผู้ใดเสพยาเสพติดวัตถุออกฤทธิ์ เลขาธิการ¹ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ² มีอำนาจสั่งให้จัดส่งผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ ณ สถานพยาบาลหรือสถานฝึกฟื้นตามที่เหมาะสมเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพ เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>

¹ หมายถึง เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.นี้.

² หมายถึง คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.นี้.

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>2. พ.ร.บ. วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 (ต่อ)</p>	<p>ให้กระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ให้การรักษาการศึกษา อบรม การดูแล ภายหลังการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามสมควรแก่บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เพื่อให้บุคคลนั้นกลับคืนสู่สภาพของปกติซึ่งมิได้เสียดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์</p> <p>มาตรา 114 "ผู้เสียดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดกีดกันไม่ยอมไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขาธิการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม</p> <p>มาตรา 115 "ผู้รับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการตามมาตรา 88 วรรคหนึ่ง ผู้ใดหลบหนีไปจากสถานพยาบาลหรือสถานพักฟื้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และเมื่อพ้นโทษแล้วให้ส่งตัวผู้นั้นไปรับการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสุขภาพและสมรรถภาพตามคำสั่งเดิม</p>

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>3. พ.ร.ก. ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533</p>	<p>1. <u>ระบบบังคับ</u></p> <p>มาตรา 26 "ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 17¹ มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษตามมาตรา 24² แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปนี้</p> <p>(2) ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดยาเสพติด ให้ศาลมีคำสั่งให้ส่งผู้กระทำความผิดนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล จนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษา</p> <p>มาตรา 27 "ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 17 ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล ตามมาตรา 26(2) ถ้าหลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว เมื่อนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวกลับมาได้ ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษา และการควบคุมผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาล...</p> <p>มาตรา 28 "ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือพิพากษาว่ามีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา 17 ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี หรือในกรณีที่ศาลลงโทษปรับเพียงอย่างเดียว ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นเป็นผู้ติดยาเสพติด</p>

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>3. พ.ร.ก. ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 (ต่อ)</p>	<p>ศาลจะสั่งให้ส่งตัวผู้ติดยาหรือนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษาก็ได้ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกหรือสั่งให้กักขังแทนค่าปรับ ให้นับระยะเวลาการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลเป็นระยะเวลาจำคุกหรือกักขังแทนค่าปรับด้วย</p> <p>มาตรา 29 "ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 17 ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามมาตรา 28 ถ้าหลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นยังเป็นผู้ติดยาหรือนั้น ศาลจะสั่งตามมาตรา 28 ก็ได้</p> <p>มาตรา 30 "ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 17 ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี ถ้ากระทำความผิดตามมาตรา 17 อีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากที่ได้รับการบำบัดรักษาจนหายแล้ว ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง</p>
<p>(4) พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เสพติด พ.ศ. 2534</p>	<p>1. <u>ระบบบังคับ</u></p> <p>มาตรา 19 "ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท</p>

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
(4) พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ต่อ)	<p>5 ตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวงและไม่ว่าปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นด้วยซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้นั้นไปยังศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพที่อยู่ในเขตอำนาจเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าผู้ต้องหานั้นติดยาเสพติดหรือไม่ และให้ถือว่าผู้ต้องหายังอยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน ส่วนการสอบสวนก็ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้ต้องหาตามวรรคหนึ่งมีอายุยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับ มาตรา 21 "ในกรณีที่คณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัย¹ ว่าผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่าผู้ต้องหานั้นติดยาเสพติด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่² ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วรายงานให้พนักงานสอบสวนทราบ แต่ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่า</p>

¹ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 10 - 13 แห่ง พ.ร.บ. นี้ (ดูภาคผนวก) .

² หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจากข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง (ดูภาคผนวก) .

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>(4) พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ต่อ)</p>	<p>ผู้ติดยาเสพติด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานการตรวจพิสูจน์</p> <p>มาตรา 22 "ภายใต้บังคับมาตรา 25 มาตรา 26 และมาตรา 27 ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ</p> <p>มาตรา 25 "ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพอาจได้รับการพิจารณาขยายหรือลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา 26 "ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพออกไปอีกได้ แต่ถ้าปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นที่พอใจ คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพตามที่เห็นสมควร หรือส่งตัวผู้นั้นคืนให้พนักงานสอบสวนพร้อมรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพก็ได้</p> <p>มาตรา 27 "การขยายและการลดระยะเวลา</p>

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>(4) พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ต่อ)</p>	<p>การฟื้นฟูสมรรถภาพจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือนและรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ</p> <p>มาตรา 30 "ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ถ้าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใดหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ ให้ถือว่าผู้นั้นหลบหนีการคุมขังตามมาตรา 190 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย</p> <p>ในกรณีที่ได้มีการหลบหนีตามวรรคหนึ่ง มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นได้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพมาแล้ว เข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขังตามมาตรา 33 "เมื่อคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ใด ได้รับการฟื้นฟูจนพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้วให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปล่อยตัวผู้นั้นไปแล้วส่งรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพและความเห็นของคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพให้พนักงานสอบสวน</p>

กฎหมาย	มาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
<p>(4) พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 (ต่อ)</p>	<p>ทราบเพื่อการดำเนินคดีผู้นั้น</p> <p>ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา แม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนครบกำหนด เวลาตามมาตรา 22 และมาตรา 27 แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่เป็นที่พอใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวผู้นั้นกลับไปยังพนักงานสอบสวนพร้อมกับรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ และความเห็นของคณะอนุกรรมการประจำศูนย์ ฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพิจารณาว่าสมควรดำเนินคดีผู้นั้นหรือไม่</p> <p>มาตรา 34 "ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วตาม มาตรา 33 วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้น น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิด นั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพแล้ว</p>

ตารางเปรียบเทียบระยะเวลาการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ผู้เสพยา
 วัตถุออกฤทธิ์ และผู้เสพยาสารระเหย กับระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพ

กฎหมาย	ระยะเวลาการบำบัดรักษาและฟื้นฟู
<p>1. พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522</p> <p>- มาตราการ<u>บังคับบำบัดรักษา</u> <u>ษา</u> (เฉพาะ)ผู้ต้องโทษ ฐานเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท 1, 2, 5 <u>เป็นครั้งที่สาม</u> <u>ที่สาม</u> (มาตรา 98)</p>	<p>1. <u>บังคับบำบัดรักษา</u> (หลังพ้นโทษ)</p> <p>มาตรา 98 ควบคุมตัวไว้ในสถานพยาบาลและให้ทำการบำบัดรักษา <u>ไม่กำหนดระยะเวลา</u> จนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่าเป็นผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบฯ</p> <p>2. <u>สมัครใจบำบัดรักษา</u></p> <p>มาตรา 94 สมัครเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาตามระเบียบวินัยของสถานพยาบาล <u>ไม่กำหนดระยะเวลา</u> จนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ฯ</p>
<p>2. พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อ จิตและประสาท พ.ศ. 2518</p>	<p>1. <u>บังคับบำบัดรักษา</u></p> <p>มาตรา 88 ให้เลขาธิการหรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งตัวผู้เสพยาวัตถุออกฤทธิ์เข้ารับการรักษาพยาบาลหรือฟื้นฟู <u>ระยะเวลาไม่เกิน 180 วัน</u> และขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 180 วัน</p> <p>2. <u>สมัครใจบำบัดรักษา</u></p> <p>กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้</p>

กฎหมาย	ระยะเวลาการบำบัดรักษาและฟื้นฟู
<p>3.พ.ร.ก.สารระเหย</p> <p>พ.ศ.2533</p>	<p>1. บังคับบำบัดรักษา</p> <p>มาตรา 26 ศาลมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ที่เห็นว่าติดสารระเหยเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาล <u>จนครบขั้นตอนการบำบัดรักษา</u> (ระยะเวลาสถานพยาบาลเป็นผู้กำหนด)</p> <p>2. สมิครใจบำบัดรักษา</p> <p>กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้</p>

กฎหมาย	ระยะเวลาฟื้นฟูสมรรถภาพ
<p>1. พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534</p> <p>- เฉพาะผู้ต้องหาว่าเสพหรือมีไว้ในครอบครองยาเสพติดให้โทษและไม่ต้องหาคดีอื่น</p> <p>- ประเภท 1 เช่น เฮโรอีน</p> <p>- ประเภท 2 เช่น มึนยา</p> <p>- ประเภท 3 เช่น กัญชา</p>	<p>1. บังคับฟื้นฟูสมรรถภาพ (ก่อนฟ้อง)</p> <p>มาตรา 27 ระยะเวลารวมทั้งหมดไม่เกิน 3 ปี แบ่งเป็นช่วงระยะเวลาดังนี้</p> <p>ก. มาตรา 22 ระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน</p> <p>ข. มาตรา 25 ระยะเวลาอาจขยายหรือลดได้</p> <p>ค. มาตรา 26 ขยายระยะเวลา (ฟื้นฟูไม่พอใจ) ลดระยะเวลา (ฟื้นฟูพอใจ)</p> <p>2. สมิครใจฟื้นฟูสมรรถภาพ</p> <p>กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้</p>

ประวัติของผู้เขียน

ร้อยตำรวจโทหญิง จีรบูรณ์ บำเพ็ญนรกิจ เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2511 ที่ จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2531 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2532 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งรองสารวัตร (ทำหน้าที่อาจารย์วิชากฎหมาย) กองกำกับการโรงเรียนตำรวจนครบาล และช่วยราชการสำนักงานผู้ช่วยผู้บัญชาการการศึกษา (พลตำรวจตรี ดร. โสภณพันธุ์)